

Schriftlezing: Lukas 24:36-49, Kerntekst: Lukas 24:48. Thema: U bent Mijn getuigen.
Zingen: Ps. 75:1 en 6, Ps. 34:6, Ps. 119:7, 65 en 86, Ps. 145:2 en 3, Ps. 40:5

Hoofdpunten van de preek

Jezus zegt de discipelen wat ze zijn: getuigen.

Wie: 'Jullie...'

Zijn deze mensen wel de geschikte personen om getuige te zijn? Het evangelie laat ze niet van hun beste kant zien. Ongelovig, vreesachtig enz. enz.

Moeten zij getuige zijn? Jazeker, zij zijn de aangewezen personen. In Jezus' woorden ligt nadruk: jullie!

De Heere heeft geen 'professionals' in dienst, maar mensen die in eigen hart hetzelfde als in de wereld tegenkomen: onzekerheid, scepsis, twijfel, ongelooft..., zo komen ze dichtbij.

Als getuige hoef je alleen maar te zijn wie je bent: getuige van deze dingen. Je hebt Hem in levende lijve meegemaakt. Een ontmoeting die je leven blijvend tekent.

Hoe: '... zijn getuigen...'

Het is opvallend dat Lukas in 24:46-47 de bekende aankondiging van 'alzo moest de Christus lijden en

opstaan' nu aanvult met 'en in Zijn Naam moet onder alle volken gepredikt worden...'

Dit geeft 'getuige zijn' van deze gewone mensen een geweldige kracht en enorme zekerheid! Het moet en zal vrucht dragen, net zoals Christus moest lijden én opstaan. De prediking van bekering en vergeving heeft daarbij z'n fundering in Gods eeuwige wil.

God stelt Zelf de getuigen in staat om getuige te zijn [24:49]. Naar de belofte van de Vader zullen de getuigen bekleed worden met kracht uit de hoogte: de Heilige Geest. Zie na Pinksteren het verschil.

Waarvan: '... van deze dingen.'

De discipelen hebben Jezus na Zijn lijden en sterven in levenden lijve ontmoet. Toch blijft er de mengeling van ongelooft en geloof, twijfel en zekerheid. Jezus moet hun inzicht geven in de Schriften [24:45].

Het is belangrijk om hun getuigenis *objectief* (en niet *subjectief*) te laten zijn.

Wat ze persoonlijk hebben meegemaakt is meer dan een persoonlijk verhaal of gevoel. Ons getuigen zijn is verankerd in het Woord van God. Dat geeft zekerheid.